

Ga met God...

Zondag 5 april 2020, Palmпасen

De reguliere dienst in de Ledevaertkerk is afgelast wegens Corona.

Watzе Flach

De afgelopen jaren hebben mijn vrouw en ik menigmaal de zondag voor Pasen doorgebracht in het Rooms Katholieke hart van Duitsland.

Palmпасen.

De kerkdiensten zitten voller dan ooit en er hangt een gewijde sfeer. De bisschop preekt, de koren en orkesten laten zich van hun beste kant zien en horen. En de kerkgangers hebben allemaal een bosje buxus takken bij zich, gemengd met wilgenkatjes, met een mooi lint bij elkaar gebonden. Voor gasten is er ook zo'n bundeltje aanwezig. De takken worden gezegend, met wijwater besprenkeld. De eredienst begint: na het intro gaat iedereen door de zijdeur naar buiten en wandelt naar de grote deur die toegang geeft tot de kathedraal. De bisschop klopt met een zilveren hamer op de deur, deze wordt van binnenuit geopend en 'de intocht' in Jerusalem vangt aan. Honderden schuifelen door het middenpad en zoeken hun plaatsen weer op. Het koor zingt 'Hosanna'.

De muziek is feestelijk, er wordt met vaandels gezwaaid, het orgel jubelt, de organist speelt zoals hij nog nooit heeft gespeeld. Eén groot feest!

Maar de toon verandert tijdens de dienst, want het hele lijdens-evangelie wordt stukje bij beetje voorgelezen. Afgewisseld met muziek en koorzang. Het feest verandert. We gaan op weg naar Goede Vrijdag en naar Pasen. Eerst komt nu de Stille Week. De lijdensweg van onze Heer naar Golgotha. En dat is te horen en te voelen.

Alles eindigt in een soort gewijde stilte. De Stille Week is begonnen, de lijdensweg die eindigt bij de opstanding op Paasmorgen heeft een aanvang genomen. Eerst de donkerte, dan het licht.

Maar dit jaar zal alles anders zijn. Net als in Nederland geen kerkdiensten, geen bijeenkomsten met muziek en zang, geen Mattheuspassion. Geen feestelijk 'Hij is waarlijk opgestaan!' in de kerken en kathedralen.

En toch zal het Pasen zijn! Het feest van God die omzag naar Zijn mensen, die de mensheid een nieuwe kans wilde geven. En nog steeds kijkt Hij naar zijn wereld om, al zijn wij even verblind door wat er in de wereld gebeurt. Over de hele wereld treurt men over duizenden doden door een onzichtbare ziekte. Zitten mensen in angst, zich afvragend wanneer er een einde komt aan al die ellende. En toch geldt voor iedereen ook nu diezelfde boodschap: 'De Heer is waarlijk opgestaan!'

Dood is niet het einde, maar een nieuw begin.

Lastig te zien en te geloven soms voor heel veel mensen die om zich heen het tegendeel lijken mee te maken. En toch vertelt het verhaal van Pasen deze boodschap.

Laten we dat dan maar thuis vieren, in kleine kring. En ons daarbij voorstellen, dat al die kleine kringen samen één groot geheel vormen. We reiken in gedachten elkaar de hand. En wensen elkaar 'zalig Pasen'. God kijkt nog steeds naar zijn wereld om! En Hij zal met je zijn....